ಕರ್ನಾಟಕ---ಇಂದು

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಡ್ಯಾರೆಕ್ಟರ್, ವಾರ್ತಾ ಇಲಾಖೆ.

ಎರಡು ಕೋಟಿ ಕನ್ನಡ ಜನರ ಬಹುದಿನದ ಕನಸು ನನಸಾಗಿ 1956ರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡನಾಡು ಒಂದಾಯಿತು—ಏಕೀಕೃತ ರಾಜ್ಯವು ನಿರ್ಮಾಣ ಹೊಂದಿತು. ಈಗ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯ ಒಕ್ಕೊರಲಿನ ಒಮ್ಮನದ ಬೇಡಿಕೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಆ ರಾಜ್ಯವು ಉಜ್ವಲ ಪರಂಪರೆಯ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಪುನಃ ತಳೆದು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮಧ್ಯಂತರದ ಹದಿನೇಳು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವು ಸುಮಾರು 1200 ಕೋಟಿ ರೂ. ಧನಸ್ನಾನದ ಹಾಗು ಜನತೆಯ ಜಪತಪಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಪುಷ್ಟತೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದಿದೆ.

ಚಿನ್ನದ ನಾಡು

ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವು ಮೂರು ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಹಾಗೂ ಮೂರು ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದು ಬೇಗನೆ ಐದನೆ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಭವ್ಯ ಹೊಸ್ತಿಲವನ್ನು ಹತ್ತಲಿದೆ. ಈ ಹದಿನೇಳು ವರುಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಸುಮಾರು 1200 ಕೋಟಿ ರೂ. ವಿನಿಯೋಗವಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಒಂದಾಗಿ ಹೊಸದೊಂದು ರಾಜ್ಯವು ನಿರ್ಮಾಣವಾದಾಗ ಅದು ಬೇಗನೆ ಹಾಗು ತಪ್ಪದೆ ಚಿನ್ನದ ನಾಡಾಗಬಲ್ಲದೆಂಬ ಆಶೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದುದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ನಿಸರ್ಗದಿಂದ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಉದಾರವಾದ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದ ನಾಡು ಚಿನ್ನದ ನಾಡಾಗದೆ ? ಅದರಲ್ಲೂ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ನಾಡಾದ ರಾಜ್ಯವು ತಥ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲೂ ಚಿನ್ನದ ನಾಡಾಗದಿರುವುದೇ ? ಬಂಗಾರದಿಂದ ಸುಣ್ಣದ ಕಲ್ಲಿನವರೆಗೆ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಹಾಗು ಹೇರಳವಾದ ಖನಿಜಸಂಪತ್ತು, ಅಲ್ಲದೆ ಅಪ್ಪಟವಾದ ಕರಿ-ಹೊನ್ನು (ಕಾರ್ಬೊನ್ನು=ಕಬ್ಬಿಣ) ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಬಂದರುಗಳುಳ್ಳ ಕರಾವಳಿ, ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಬಲ್ಲ ಮಣ್ಣು ಹಾಗೂ ವಾಯುಮಾನ, ಭೂಮಿಯು ಫಲವತ್ತತೆಯನ್ನು ನೀರಿನಿಂದಲೂ ರೇವಿನಿಂದಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಪೂರ್ವವಾಹಿನಿಗಳು, ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿನ ಅಭಾವವನ್ನು ಹಿಂಗಿಸಿ, ಬೆಳಕನ್ನೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಒದಗಿಸಬಲ್ಲ ಅಮೋಘ ಪಶ್ಚಿಮವಾಹಿನಿಗಳು, ತಮ್ಮ ಸಮೃದ್ಧತೆ ಹಾಗೂ ಸತ್ವದಿಂದ ಹಸಿರು ಹೊನ್ನು ಎಂದು ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದ ಅರಣ್ಯಗಳು, ಹಾಗು ಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಾಹಸ, ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಇವೆಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತ ಜನಸಂಪತ್ತು ! ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು ?

ಆದಾಯವು ಪ್ರಗತಿಯ ಅಳತೆಗೋಲು. ನಿರ್ಮಾಣದಂದಿನಿಂದ ಈ ನವರಾಜ್ಯದ ಆದಾಯವು ಭರದಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. 1956-57ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 495 ಕೋಟಿ ರೂ. ಯಷ್ಟಿದ್ದ ರಾಜ್ಯದ ವಾರ್ಷಿಕ ಆದಾಯವು (ಅದೇ ವರುಷದ ಕ್ರಯಗಳಂತೆ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೂ) 1971-72ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 930 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಏರಿತು. ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೂ ರಾಜ್ಯದ ತಲಾ ಆದಾಯವು ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ 230 ರೂ. ಯಿಂದ 314 ರೂ.ಗೆ ಏರಿದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆ ವರುಷ ಪ್ರಚಲಿತವಿದ್ದ ಕ್ರಯಗಳ ನ್ವಯ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ರಾಜ್ಯದ ಆದಾಯವು 1971-72ರಲ್ಲಿ 1630 ಕೋಟಿ ರೂ. ಹಾಗು ತಲಾ ಆದಾಯ 550 ಕೋಟಿ ರೂ. ಆಗುವುವು.

ಕೃಷಿ ಪ್ರಧಾನ ರಾಜ್ಯ

ಭಾರತವು ಕೃಷಿ ಪ್ರಧಾನ ದೇಶವಾದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಪ್ರಧಾನ ವಾದುದು. ಸಮಸ್ತ ಭಾರತದ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಬೇಸಾಯ ದಿಂದ ಬಂದುದು. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಆದಾಯದ ಶೇಕಡ ೬೦ ರಷ್ಟು ಕೃಷಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸಮಸ್ತ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿಯಾಗಿ ನೂರಕ್ಕೆ ೭೦ರಷ್ಟು ಜನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮನಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರಮಾಣವು ನೂರಕ್ಕೆ ೭೫ರಷ್ಟಿದೆ. ನೂರರಲ್ಲಿ ೬೭ ಜನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬೇಸಾಯದಿಂದ ಉಪಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮುನ್ನಡೆಯು ಬೇಸಾಯದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.

ರೈತರ ಯಶಸ್ಸು—

ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಟ್ಟು ಸುಮಾರು ೧೯೦ ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ೧೨೩ ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ೧೦೨ ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತನೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಾಮಡಾಮರುಗಳು ಅಡ್ಡಬಂದರೂ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ರಾಜ್ಯವು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ೧೯೫೬ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೩೮ ಲಕ್ಷ ಟನ್ನಿನಷ್ಟು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿತ್ತು. ಈಗ ಈ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಪ್ರಮಾಣವು ಸುಮಾರು ೬೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ನಿನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಕಳೆದ ವರುಷದ ಭೀಕರ ಕ್ಷಾಮದಿಂದಾಗಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ೪೮ ಲಕ್ಷ ಟನ್ನಿಗೆ ತಗ್ಗಿದ್ದರೂ ಈ ವರುಷ ೬೧ ಲಕ್ಷ ಟನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಬಹುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಬೇಸಾಯದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಪಲವಾರು ಕಾರಣಗಳುಂಟು, (೧) ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯ ಪ್ರಭಾವ, ಉತ್ತಮ ಬೀಜ ಗೊಬ್ಬರ ಕೀಟನಾಶಕಗಳ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಾದ ಕ್ರಾಂತಿ (೨) ನೀರಾವರಿ—ನೀರಾವರಿ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಈಗ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಿದೆ ಆದರಿಂದಾಗಿ ಎರಡು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಕ್ಷೇತ್ರವೂ ವಿಸ್ತಾರ ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ, (೩) ಮಣ್ಣಿನ ಸಾರರಕ್ಷಣೆ—೧೪ ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡುಗಳ ರಚನೆ ಯಾಗಿದೆ (೪) ಬೇಸಾಯ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತರಣಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿ

ಕೃಷಿವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸ್ಥಾಪನೆ—ಕೃಷಿಶಾಲೆಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ, ರೈತರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವ ಯೋಜನೆಗಳು, ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷತೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ (೫) ಪ್ರಗತಿಪರ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಕಾನೂನು (೬) ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಧನ ಸಹಾಯ.

ಉತ್ಪಾದನೆಯ ತಂತ್ರವು ಉತ್ತಮಗೊಂಡುದರ ಫಲವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಎಣ್ಣೆಕಾಳು, ಕಬ್ಬು, ಹತ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ರೊಕ್ಕದ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ದೊರೆಯು ವಂತಾಗುತ್ತಿದೆ ; ಇದೊಂದು ಶುಭಚಿನ್ಹೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಈಗ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಗೂ ಹತ್ತಿಗಳ ಆಮದಿ ಗಾಗಿ ದೇಶವು ಹೇರಳ ಧನವನ್ನು ತೆರುತ್ತಿದೆ. ಮಲಪ್ರಭಾ, ಘಟಪ್ರಭಾ ಯೋಜನೆಗಳ ಕಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಎಣ್ಣೆಕಾಳು ಮತ್ತು ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಉತ್ತಮ ವಾಗಿವೆ. ಬೇಗನೇ ಈ ಸರಕುಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಎಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿಯ ಆಮದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದು, ಅಲ್ಲದೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದು.

ನೀರಾವರಿಯು ಬೇಸಾಯದ ಜೀವಾಳ. ನೀರಾವರಿಯಿಲ್ಲದ ಬೇಸಾಯವು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜೂಜು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರಾಜ್ಯವು ಕಳೆದ ಹದಿನೇಳು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಆದರೂ ಇನ್ನೂ ಸಾಧಿಸ ಬೇಕಾದದು ಬಹಳಷ್ಟಿದೆ. ೧೯೫೬ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೭.೪೦ ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಕ್ಷೇತ್ರ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯ ಪಡೆದಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ಬಿತ್ತನೆಯಾದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೭.೪ ರಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಮಾತ್ರ ನೀರಿನ ಆಸರೆ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಬಿತ್ತನೆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಶೇಕಡ ೧೪ ರಷ್ಟು ಆಗಿದೆ. ೧೪ ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಈಗ ನೀರಾವರಿ ಹೊಂದಿದೆ. ಭಾರತದ ನೀರಾವರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸರಾಸರಿಯು ನೂರಕ್ಕೆ ೨೬ ರಷ್ಟು ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ನೀರಾವರಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯವು ಎಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಕೃಷ್ಣಾ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ನದಿಗಳ ಹಾಗು ಉಪನದಿಗಳ ಯಥಾಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರವು ಮುಂದಾಗಿದೆ. ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಹೊಸ ಉಪಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಯಾತದ ನೀರಾವರಿ ಗಾಗಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಭೂಗತ ನೀರನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಎತ್ತುಗಡೆ. ೧೯೬೯ರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೯೧,೦೦೦ ನೀರಾವರಿ ಪಂಪುಸೆಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವ ಪಂಪುಸೆಟ್ಟುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೧,೯೦,೦೦೦ಕ್ಕೆ ಏರಿದೆ. ಭೂಗತ ನೀರಿನ ಪರಿಶೋಧನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ಸುಮಾರು ೫ ಲಕ್ಷ ಬಾವಿಗಳಿಗಾಗುವಷ್ಟು ನೀರು ಭೂಮಿಯ ಒಡಲಿನಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕೊಳವೆ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಕೃಷಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಭಂಧಪಟ್ಟ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ಅದರಷ್ಟೇ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪಶುಸಂಗೋಪನೆಯು ಒಂದು. ಹೈನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವು ಸಾಧಿಸಿದ ಪ್ರಗತಿಯು ಉಲ್ಲೇಖನೀಯವಾಗಿದೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಬೆಳಗಾವಿ, ಕಲಬುರಗಿ, ಮಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ದಾವಣಗೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲಿನ ಡೈರಿ ಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ-ಧಾರವಾಡ ಡೈರಿಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ದಿನಾಲು ಸುಮಾರು ೧ ಲಕ್ಷ ಲೀಟರ ಹಾಲು ಪರಿಷ್ಕೃತ ವಾಗಿ ವಿತರಣೆ ಹೊಂದುತ್ತಿದೆ. ಡೈರಿಗಳ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೈನದ ದನಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ಬೇಸಾಯದಷ್ಟೇ ತೋಟಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲೂ ರಾಜ್ಯವು ಹೆಸರುಗಳಿಸಿದೆ. ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಭೂಮಿ ಹಾಗು ಹವಾಮಾನ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿವೆ. ವಿವಿಧ ಬೆಳೆಗಳ ತೋಟಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರವು ೧೯೫೬ರಲ್ಲಿ ೩ ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಇದ್ದುದು ಈಗ ಸುಮಾರು ೬ ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಆಗಿದೆ. ದ್ರಾಕ್ಷಿ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂರರ ಒಂದ ರಷ್ಟು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ಹೊಸ ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ಬಗೆಯ ದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾ ಗುತ್ತಿದೆ. ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲೂ ರಾಜ್ಯವು ಗಣನೀಯ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಮೀನಿನ ಉತ್ಪಾದನೆಯು ಕಳೆದ ಐದು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ೧.೩೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ನಿನಿಂದ ೧.೯೦ ಲಕ್ಷಟನ್ನಿನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಪೂರೇಶನ್ ಸ್ಥಾಪನೆಯಿಂದಾಗಿ ಮೀನಿನ ಸಂಗ್ರಹ, ಪರಿಷ್ಕರಣ ಸಾಗಾಟ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ೧೯ ಬಂದರು ಗಳಲ್ಲಿ ೧೮ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಬಂದರುಗಳಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿವೆ. ಒಳನಾಡಿನ ಮೀನು ಗಾರಿಕೆಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ.

ರೇಶಿಮೆಯು ಸಿರಿವಂತರ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ರೇಶಿಮೆ ಉದ್ಯೋಗವು ಬಡಜನರಿಗೆ ಜೀವನಾಧಾರವಾಗಿದೆ. ಭಾರತಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣಹೊಂದುವ ಹಿಪ್ಪುನೇರಳೆ ರೇಶಿಮೆಯಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ೮೦ರಷ್ಟು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ೨೦ ಲಕ್ಷ ಜನರು ಅದರಿಂದ ಉಪಜೀವಿಸು ತ್ತಾರೆ. ನಾಲ್ಕನೆ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ರೇಶಿಮೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯು ೧೪ ಲಕ್ಷ ಕೆಲೋ ಇದ್ದಿತು. ಈ ವರುಷದ ಕೊನೆಗೆ ಅದು ೨೦ ಲಕ್ಷ ಕಿಲೊ ಆಗಬಹುದು. ಅದರಂತೆ ಹಿಪ್ಪು ನೇರಳೆ ಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ರೇಶಿಮೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ೮೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಹೊಸಮಿಶ್ರತಳಿಯ ರೇಷ್ಮೆ (ಬಾಯವೊಲ್ಟಿನ) ಹುಳುವನ್ನು ಈಗ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಗುಣದ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಅಧ್ಯಾಯವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬಲ್ಲದು.

ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ

ಏಶಿಯಾ ಖಂಡದಲ್ಲಿಯೇ ದೊಡ್ಡದೆನಿಸಿದ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ರಾಜ್ಯವು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯಂ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಹಾಗೂ ಬೇಸಾಯದ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯವು ನಿರ್ಮಾಣವಾದಗ ೩,೩೦೦ ಹಳ್ಳಿಪಟ್ಟಣಗಳು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯಂ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದುವು. ಈಗ ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೫,೦೦೦ಕ್ಕೆ ಏರಿದೆ. ೧೯೫೬ರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಉತ್ಪಾದನೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ೧೭೯ ಮ್ಯಾಗಾವಾಟ್ ಇತ್ತು. ಈಗ ೯೬೭ ಮ್ಯಾಗಾವಾಟ್ ಇದೆ. ರಾಜ್ಯವು ನೆರೆಹೊರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಬೇಡಿಕೆಯೂ ಅಷ್ಟೇಭರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯಸರಕಾರವು ಶರಾವತಿಗಿಂತ ಬೃಹದಾಕಾರವುಳ್ಳ ಕಾಳೀನದಿಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಹೊಸ ಕಾರ್ಪೊರೇಶನ್ನನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ವಿಕಾಸ

ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯವು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಮುಂದಾಗಿದೆ. ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯಿಂದಾಗಿ ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ಪ್ರಗತಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಚಾಲನೆ ದೊರೆತಿದೆ. ಖನಿಜ ಸಂಪತ್ತು, ಅರಣ್ಯದ ಸರಕು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಹಾಗು ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹಾಗು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಪೂರೈಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೂ ಉದ್ದಿಮೆದಾರರ ಅಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಪ್ರಗತಿಯಿನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜ್ಯಸರಕಾರ ತಾನೇ ಎಷ್ಟೋ ಹೊಸ ಉದ್ದಿಮೆಗಳನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಉದ್ದಿಮೆದಾರರಿಗೆ ವಿವಿಧ ಸೌಕರ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿದೆ.

೧೯೫೯ ರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಗಾರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೇವಲ ೪೮೪ ಇದ್ದಿತು. ೧೯೬೯ ರಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೯೬೫೭ ಆಯಿತು.

ವಿಜಯನಗರ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಶ್ರೀಕಾರವನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಗಾತ್ರದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಗೂ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ತಾಮ್ರದ ಸಾರವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಇನ್ನೆರಡು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿವೆ. ಸಕ್ಕರೆ, ಬಟ್ಟೆ, ಎಣ್ಣೆ ಹಾಗು ರಾಸಾಯನಿಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೊಂದುವ ಬಂಗಾರವು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೆ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಕೆಲವೆಡೆಗೆ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಬಹುದೊ ಹೇಗೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆದಿದೆ.

ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗಗಳು ಹಾಗು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಮಾಣದ ಉದ್ದಿಮೆಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಹಾಗು ಬಡವರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ದಿಮೆ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ರಾಯಚೂರ, ಧಾರವಾಡ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುವ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಹಾಯಧನವನ್ನು ಕೊಡಮಾಡಿದೆ.

ರಾಜ್ಯದ ಅರಣ್ಯಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಸರಾಸರಿಗಿಂತ ತೀರ ಕಡಿಮೆಯಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಸಮೃದ್ಧತೆಯು ಉಲ್ಲೇಖನೀಯವಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯದ ಆದಾಯವು ವರುಷ ವರುಷಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಹಲವಾರು ಉದ್ದಿಮೆಗಳಿಗೂ ಅರಣ್ಯಗಳು ಆಧಾರವಾಗಿವೆ. ಕಾಗದ, ಪ್ಲಾಯವುಡ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಮೃದು ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಲಾಭದಾಯಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಲು ಹಾಗು ಹೊಸ ಅರಣ್ಯ ಉದ್ದಿಮೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರವು ಎರಡು ಕಾರ್ಪೊರೇಶನ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ. ರಬ್ಬರ್, ಕೋಕೊ, ಲಿನೋಲಿಂ, ಮಸಾಲೆ ಸಾಮಾನು, ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಗೇರು ಗಿಡಗಳ ವನಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅರಣ್ಯಗಳು ರಾಜ್ಯದ ದೊಡ್ಡ ಸೊತ್ತು.

ಸಾರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯ

ರೇಲ್ವೆ ಸೌಕರ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸರಾಸರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಸರಾಸರಿಯು ೧೦೦೦ ಚ.ಕಿ.ಮಿ. ಗೆ ೧೮ ಕಿ.ಮಿ. ಇದ್ದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದು ೧೪ ಕಿ.ಮಿ. ಇದೆ. ಆದರೆ ರಸ್ತೆ ಸೌಕರ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಚ.ಕಿ.ಲೊ.ಮಿ. ೦.೩೬ ಕಿ.ಮೊ. ರಸ್ತೆಯನ್ನು ೧೯೮೦ರ ಒಳಗಾಗಿ ರಚಿಸಬೇಕೆಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಸ್ತೆ ಯೋಜನೆ ಸಂಕಲ್ಪ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಗ ಪ್ರತಿ ಚ.ಕಿ.ಮಿ. ಗೆ ೦.೪೦ ಕಿಲೋಮೀಟರ ರಸ್ತೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗುರಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ವರುಷ ಮೊದಲೆ ಸಾಧಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ. ಸಾರಿಗೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬೀದರ್, ಗುಲಬರ್ಗಾ ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಹಾಗು ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಹಿಂದುಳಿದವುಗಳೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಶೇಕಡ ೭೦ ರಷ್ಟು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎಸ್.ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ. ಬಸ್ಸುಗಳು ಓಡಾಡುತ್ತವೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಲೇ ಬೇಕು. ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹಾಗು ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಭರದಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ತೀರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ

ಶಾಲೆ ಇದ್ದರೂ ೯-೧೦ ವರುಷದ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಡ್ಡಾಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುರಿ ಸಾಧಿಸಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕಡೆಗೂ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎರಡು ವರುಷದ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಾಕ್ಷರರ ಪ್ರಮಾಣವು ಶೇಕಡ ೩೧-೫೫ ಕ್ಕೆ ಏರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಮಾಣವು ೨೯.೪೬ ಇದೆ. ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡು ಈಗಾಗಲೆ ಹೆಸರುಗಳಿಸಿದೆ. ಆರೋಗ್ಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವೊಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಎತ್ತುಗಡೆ ನಡೆದಿದೆ.

ಶೋಷಣೆ ರಹಿತವಾದ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಉತ್ತಮಸಾಧನವೆಂದರೆ ಸಹಕಾರಿ ಆಂದೋಲನ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿ ಆಂದೋಲನವು ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಆವರಿಸಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲ ಮತ್ತು ಇತರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಸರಕುಗಳ ಪರಿಷ್ಕರಣ ಮಾರಾಟಕ್ಕೂ ಉತ್ತಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಉದ್ದಿಮೆಗಳೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿವೆ.

ದೇಶದ ಬಡತನವನ್ನು ಹಿಂಗಿಸುವದು ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕು. ಬಡತನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಿರುದ್ಯೋಗತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕು. ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ಯಾರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದಂತೆ ಸಮಾಜ ರಚನೆ ಹಾಗು ಆದಾಯದ ವಿತರಣೆಮಾಡಬೇಕು. ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ಪ್ರಯೋಜನವು ಸಮಾಜದ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಗಳಿಗೂ ಮುಟ್ಟಬೇಕು. ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರವು ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಿದೆ. ಐದನೆ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯೂ ಇದೇ ಗುರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ.

ಸಾಗರದಾಚೆಗಿನ ನಾಡಾದ ಶ್ರೀ ವಿಜಯರಾಜ್ಯಡ (ಇಂಡೋನೇಶ್ಯ) ದೊರೆ ಐರ್ಲಂಡಿನ (೧೦೧೯-೧೧೪೮) ಒಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಅವನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಸಿಂಘಳ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಚೋಳಿಕ, ಮಲೆಯಾಳ ಮುಂತಾದ ರಾಜ್ಯಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಸಾಗರದಾಚೆಯೂ "ಕರ್ನಾಟಕ" ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಡಾ॥ ಸೂರ್ಯನಾಥ ಕಾಮತ್.